

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ: Τι του απεκάλυψε ο

[Συνέχεια από \(5\)](#)

Στυλιανού Γ. Παπαδόπουλου, Ομότιμου Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ενοίκηση του αγίου Πνεύματος

Συνεπής ο Παύλος προς τον ευχαριστιακό αυτό ρεαλισμό, προβαίνει στην υπογράμμισή του και με άλλον τρόπο. Δεν αρκέσθηκε στις βεβαιώσεις «εν Χριστώ» (Ρωμ. 6,4), «Ιησούς Χριστός εν υμίν» (Β' Κορ. 13,5· Ρωμ. 8,10), «ζω δε ουκέτι εγώ, ζή εν εμοί Χριστός» (Γαλ. 2,19) και τα όμοια, που προϋποθέτουν την αγιασμένη ανθρώπινη φύση του Χριστού, εφόσον μιλάει συνεχώς για ζωή, την οποία οι πιστοί έχουν -και μάλιστα αιώνια-μετέχοντας στην Ευχαριστία (Ιωάν.6,53-58). Έτσι άλλωστε, βαπτιζόμενος και κοινωνώντας τον Χριστό, ο άνθρωπος «ενδύεται» τον Χριστό (Γαλ. 3,26-27). Δεν σταμάτησε ούτε στην διαβεβαίωση ότι ο πιστός γενικά

είναι ναός του αγίου Πνεύματος (Α' Κορ. 3,16-17). Προσθέτει με σαφήνεια ότι όχι μόνο νους και καρδιά δέχονται το άγιο Πνεύμα, αλλά το ίδιο το σώμα του πιστού είναι ναός του αγίου Πνεύματος.

«Ή ουκ οίδατε ότι το σώμα υμών ναός του εν υμίν αγίου Πνεύματος ἐστίν, οὐ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ καὶ οὐκ ἐστέ εαυτῶν;» (Α' Κορ. 6,19).

Γι' αυτό και κρούει τον κώδωνα της τιμωρίας για όποιον φθείρει τον ναό αυτό (Α' Κορ. 3,16-17) με αμαρτίες σωματικές. Το σώμα του πιστού γίνεται με την Ευχαριστία και σώμα-μέλος του Χριστού και συγχρόνως ναός του αγίου Πνεύματος. [\(περισσότερα...\)](#)